

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2006

N:o 1265—1271

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1265	Laki korkeimmasta hallinto-oikeudesta	3689
1266	Laki korkeimman hallinto-oikeuden asiantuntijajäsenistä	3693
1267	Laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain muuttamisesta	3694
1268	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 4 §:n muuttamisesta	3696
1269	Laki maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta annetun lain muuttamisesta	3697
1270	Valtioneuvoston asetus valtion virkaehtosopimusasetuksen 10 §:n muuttamisesta	3702
1271	Valtioneuvoston asetus yritysten yhteishankkeisiin myönnettävästä kansainvälistymisavustuksesta sekä yleisavustuksesta ulkomaankauppaa ja yritysten kansainvälistymistä edistävälle järjestöille ja yhteisöille annetun valtioneuvoston asetuksen 1 §:n muuttamisesta	3704

N:o 1265

Laki

korkeimmasta hallinto-oikeudesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Korkeimman hallinto-oikeuden tehtävät

1 §

Korkein hallinto-oikeus käyttää ylintä tuomiovaltaa hallintolainkäyttöasioissa.

Korkein hallinto-oikeus valvoo lainkäyttöä omalla toimialallaan.

2 §

Lainkäyttöasioina korkein hallinto-oikeus käsittelee ne muutoksenhakua ja ylimääräistä muutoksenhakua koskevat asiat, jotka sen

mukaan kuin siitä muualla laissa säädetään kuuluvat korkeimman hallinto-oikeuden toimivaltaan.

Jos korkein hallinto-oikeus katsoo valituksen koskevan kysymystä, jonka ratkaiseminen pääasiassa riippuu päätöksen tai toimenpiteen tarkoituksenmukaisuuden harkinnasta, asia on tältä osin siirrettävä valtioneuvoston ratkaistavaksi.

3 §

Muina asioina korkein hallinto-oikeus:

1) antaa tasavallan presidentille vahvistettavaksi toimitetusta laista perustuslain 77 §:ssä tarkoitetun lausunnon;

HE 201/2006
LaVM 18/2006
EV 200/2006

192—2006

895029

2) käsittelee muut sen tehtäväksi erikseen säädetty oikeudenhoitoa koskevat asiat;

3) käsittelee oikeushallintoasioita sen mukaan kuin erikseen säädetään.

4 §

Korkein hallinto-oikeus antaa pyynnöstä valtioneuvostolle lausuntoja lainsäädäntöky-symyksistä.

Korkein hallinto-oikeus voi tehdä valtioneuvostolle esityksiä lainsäädäntötoimeen ryhtymisestä.

2 luku

Asioiden ratkaiseminen

5 §

Lainkäyttöasiat käsitellään ja ratkaistaan täysistunnossa tai muun ratkaisukokoonpanon istunnossa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Lainkäyttöasioita käsitellessään korkein hallinto-oikeus voi toimia jakaantuneena jaostoihin.

6 §

Lainkäyttöasioissa korkein hallinto-oikeus on päätösvaltainen viisijäsenisenä, jolle laissa säädetä muuta kokoonpanoa.

Korkein hallinto-oikeus on päätösvaltainen myös kolmijäsenisenä käsittelemään ja ratkaisemaan:

1) valituslupaa koskevan asian ja siihen liittyvän vaatimuksen;

2) täytäntöönpanon kieltämistä tai keskeyttämistä taikka muuta täytäntöönpanosta annettavaa määräystä koskevan hakemus- tai valitusasian;

3) oikeusapua koskevan asian;

4) asian, joka koskee oikeudenkäynnin julkisuutta korkeimmassa hallinto-oikeudessa;

5) asian, jossa valitus tai hakemus on peruutettu taikka jossa on kysymys siitä, onko muutoksenhaku tehty määräajassa tai säädettyä muotoa noudattaen taikka valituskiellosta huolimatta, ja tällaiseen asiaan liittyvän vaatimuksen; sekä

6) ylimääräistä muutoksenhakua koskevan asian, jos hakemus yksimielisesti hylätään tai jätetään tutkimatta, ja tällaiseen asiaan liittyvän vaatimuksen.

Edellä 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa asia voidaan käsitellä ja ratkaista ilman niitä asiantuntijajäseniä, joiden osallistumisesta muutoin ratkaisukokoonpanoon on erikseen säädetty.

7 §

Periaatteellisesti merkittävä tai muuten laajakantoinen lainkäyttöasia tai sen osa voidaan määrätä käsiteltäväksi täysistunnossa tai koko jaoston istunnossa.

Lainkäyttöasian siirtämisestä käsiteltäväksi täysistunnossa päättää presidentti ja koko jaoston istunnossa jaoston puheenjohtaja.

8 §

Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitettut lainsäädäntöaloitteet käsitellään täysistunnossa.

Muut 3 ja 4 §:ssä tarkoitettut asiat ja muut hallinnolliset asiat käsitellään täysistunnossa tai kansliaistunnossa sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään.

Presidentti ratkaisee sellaiset 3 ja 4 §:ssä tarkoitettut asiat ja muut hallinnolliset asiat, joita ei ole säädetty tai työjärjestyksessä määrätty ratkaistaviksi täysistunnossa, kansliaistunnossa tai muussa järjestyksessä.

9 §

Korkeimman hallinto-oikeuden istunnoissa asiat ratkaistaan esittelystä.

3 luku

Jäsenet

10 §

Korkeimmassa hallinto-oikeudessa on presidentin lisäksi muina jäseninä vähintään 15 hallintoneuvosta. Korkeimman hallinto-oikeuden presidentin ja jäsenten nimittämisestä ja kelpoisuusvaatimuksista säädetään tuomareiden nimittämisestä annetussa laissa (205/2000).

Korkeimmassa hallinto-oikeudessa voi olla määräaikaisia jäseniä siten kuin tuomareiden nimittämisestä annetussa laissa säädetään.

11 §

Korkeimmassa hallinto-oikeudessa osallistuu lainoppineiden jäsenten lisäksi asioiden käsittelyyn kaksi asiantuntijajäsentä sen mu-

kaan kuin siitä säädetään korkeimman hallinto-oikeuden asiantuntijajäsenistä annetussa laissa (1266/2006).

Asiantuntijajäsenten kelpoisuusvaatimuksista säädetään 1 momentissa mainitussa laissa.

Asiantuntijajäsenellä on tehtävässään perustuslain 103 §:ssä tarkoitettu virassapysymisoikeus.

12 §

Korkeimman hallinto-oikeuden toimintaa johtaa ja sen tuloksellisuudesta vastaa presidentti.

Presidentin ollessa estyneenä hänen tehtäviään hoitaa presidentin sijainen, jonka täysistunto valitsee enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Hänenkin estyneenä ollessa presidentin tehtäviä hoitaa virantoimituksessa oleva virassa vanhin jäsen.

13 §

Korkeimman hallinto-oikeuden täysistuntoon osallistuvat presidentti ja virantoimituksessa olevat jäsenet.

Koko jaoston istunnossa käsiteltäväksi määrätyn asian ratkaisemiseen osallistuvat ne virantoimituksessa olevat jäsenet, jotka olivat määrättyinä jäseniksi kyseiselle jaostolle silloin, kun asia määrättiin käsiteltäväksi koko jaoston istunnossa. Jos tämän mukaisesti määrättyvässä ratkaisukokoonpanossa olisi vähemmän kuin seitsemän jäsentä, asia on siirrettävä käsiteltäväksi täysistunnossa.

4 luku

Esittelijät ja muu henkilöstö

14 §

Korkeimmassa hallinto-oikeudessa on esittelijöinä kansliapäällikkö, esittelijäneuvoksia, vanhempia hallintosihteereitä ja hallintosihteereitä.

Esittelijät nimittää korkein hallinto-oikeus. Esittelijöiden kelpoisuusvaatimuksista, nimitämisperusteista ja nimittämisestä määrääjäksi on voimassa, mitä tuomareiden nimitämisestä annetussa laissa säädetään tuomareista.

Korkeimman hallinto-oikeuden muista viroista ja virkamiehistä määrätään työjärjestyksessä.

15 §

Korkeimman hallinto-oikeuden esittelijään ja esittelijän virkaan sovelletaan, mitä perustuslain 103 §:ssä säädetään tuomarin virassapysymisoikeudesta ja tuomarin virasta.

5 luku

Palvelussuhteen väliaikainen järjestely

16 §

Presidentti voi ottaa virkavapautta enintään yhden kuukauden vuodessa. Tämän yli menevältä ajalta virkavapaudesta päätetään täysistunnossa.

Korkein hallinto-oikeus myöntää virkavapauden hallintoneuvokselle. Siitä päätetään täysistunnossa, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

17 §

Virkavapauden myöntämisestä kansliapäällikölle ja muulle esittelijälle sekä muulle virkamiehelle määrätään työjärjestyksessä.

6 luku

Erinäisiä säännöksiä

18 §

Korkeimman hallinto-oikeuden esittelijää syytetään virkarikoksesta Helsingin hovioikeudessa.

19 §

Korkein hallinto-oikeus vahvistaa työjärjestyksen itselleen. Työjärjestyksessä annetaan tarkemmat määräykset asioiden käsitte-lystä ja ratkaisemisesta sekä muusta työskentelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa. Työjärjestyksessään korkein hallinto-oikeus voi vapauttaa 10 §:n 2 momentissa tarkoitetut jäsenet käsittelemästä 3 §:n 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja asioita ja muita korkeinta hallinto-oikeutta koskevia talous- ja hallintoasioita.

Korkeimman hallinto-oikeuden työjärjestys julkaistaan Suomen säädöskokoelmassa.

20 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tällä lailla kumotaan Korkeimmasta hallinto-oikeudesta 22 päivänä heinäkuuta 1918 annettu laki (74/1918) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen lain 16 c §:ää lukuun ottamatta.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Kari Rajamäki*

N:o 1266

L a k i**korkeimman hallinto-oikeuden asiantuntijajäsenistä**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Korkeimmassa hallinto-oikeudessa osallistuu kaksi ympäristöasiantuntijaneuvosta vesilain (264/1961), ympäristönsuojelulain (86/2000) ja vesienhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) mukaisten asioiden käsittelyyn. Ympäristöasiantuntijaneuvokset osallistuvat myös Ahvenanmaata koskevien vastaavien ympäristö- ja vesiasioiden käsittelyyn.

Patenttia, hyödyllisyysmallioikeutta tai integroidun piirin piirimallia koskevien asioiden käsittelyyn osallistuu kaksi yli-insinöörineuvosta.

2 §

Korkeimman hallinto-oikeuden ympäristöasiantuntijaneuvoksen kelpoisuusvaatimuksena on soveltuva ylempi korkeakoulututkinto tekniikan tai luonnontieteiden alalta. Lisäksi hänen tulee olla perehtynyt sovellettavaan lainsäädännön alaan kuuluviin tehtäviin.

Yli-insinöörineuvoksen kelpoisuusvaatimuksena on soveltuva ylempi korkeakoulututkinto tekniikan alalta. Lisäksi hänen tulee olla perehtynyt patenttiasioihin.

Ympäristöasiantuntijaneuvoksen ja yli-insinöörineuvoksen nimittää tasavallan presidentti neljäksi vuodeksi kerrallaan.

3 §

Kielitaitoa koskevana kelpoisuusvaatimuksena ympäristöasiantuntijaneuvokseksi ja yli-insinöörineuvokseksi nimitettävällä on suomen kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito sekä ruotsin kielen tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito.

4 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tällä lailla kumotaan patenti- ja rekisterihallituksen valitusasioiden käsittelystä 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun lain (576/1992) 9 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1211/2003.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Kari Rajamäki*

N:o 1267

Laki**vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista 3 päivänä huhtikuuta 1987 annetun lain (380/1987) 8 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 101/1995, sekä

lisätään lakiin uusi 8 a ja 8 b § seuraavasti:

8 §

Vammaisille tarkoitetut palvelut

Kunnan on järjestettävä vaikeavammaiselle henkilölle kohtuulliset kuljetuspalvelut niihin liittyvine saattajapalveluineen, tulkkipalvelut, päivätoimintaa sekä palveluasuminen, jos henkilö vammansa tai sairautensa johdosta välttämättä tarvitsee palvelua suoriutuakseen tavanomaisista elämän toiminnoista. Erityistä velvollisuutta palveluasumisen järjestämiseen ei kunnalla ole, jos henkilö on jatkuvan laitoshoidon tarpeessa.

Tulkkipalveluja järjestettäessä vaikeavammaisena pidetään vaikeasti kuulovammaista, kuulo- ja näkövammaista tai puhevammaista henkilöä.

Tulkkipalveluja on järjestettävä siten, että vaikeasti kuulo- ja näkövammaisella henkilöllä on mahdollisuus saada vähintään 360 ja muulla vaikeavammaisella henkilöllä vähintään 180 tulkintatuntia kalenterivuoden aikana.

Siitä poiketen, mitä 3 momentissa säädetään, järjestetään opiskeluun liittyvänä tulkkipalveluja kuitenkin siinä laajuudessa kuin henkilö välttämättä tarvitsee niitä selviytyäkseen opinnoistaan.

8 a §

Tulkkipalvelut

Tulkkipalveluihin kuuluu työssä käymisen, opiskelun, asioimisen, yhteiskunnallisen osallistumisen, virkistyksen tai muun sellaisen synn vuoksi suoritettava viittomakielellä tai muilla kommunikaatiota selventävillä menetelmillä tapahtuva tulkkkaus.

8 b §

Päivätoiminta

Vammaisten henkilöiden päivätoimintaan kuuluu kodin ulkopuolella järjestettyä itsenäisessä elämässä selviytymistä tukevaa ja sosiaalista vuorovaikutusta edistävää toimintaa.

Päivätoimintaa järjestettäessä vaikeavammaisena pidetään työkyvyttöntä henkilöä, jolla vamman tai sairauden aiheuttaman erittäin vaikean toimintarajoitteen vuoksi ei ole edellytyksiä osallistua sosiaalihoitolain (710/1982) 27 e §:ssä tarkoitettuun työtoimintaan ja jonka toimeentulo perustuu pääosin sairauden tai työkyvyttömyyden perusteella myönnettäviin etuuksiin.

Päivätoimintaa on järjestettävä mahdollisuuksien mukaan siten, että vaikeavammai-

nen henkilö voi osallistua toimintaan viitenä päivänä viikossa tai tätä harvemmin, jos vaikeavammainen henkilö kykenee osallistumaan työtoimintaan osa-aikaisesti tai siihen on muu hänestä johtuva syy.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 1268

L a k i

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (734/1992) 4 §:n 6 kohta ja
muutetaan 4 §:n 1 ja 5 kohta seuraavasti:

4 §

Maksuttomat sosiaalipalvelut

Sosiaalipalveluista ovat maksuttomia:

1) sosiaalihuoltolain (710/1982) 17 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu sosiaalityö, 2 kohdassa tarkoitettu kasvatus- ja perheneuvonta sekä 7 kohdassa tarkoitettujen vammaisten henkilöiden työllistymistä tukeva toiminta ja vammaisten henkilöiden työtoiminta kuljetusta ja aterioita lukuun ottamatta;

5) vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (380/1987) 8 §:n 1 momentissa tarkoitettujen palvelujen, 8 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tulk-

kkipalvelujen, päivätoiminnan kuljetusta ja aterioita lukuun ottamatta sekä palveluasumiseen liittyvät erityispalvelut ja 11 §:ssä tarkoitettujen tutkimukset; palveluasumisen erityiskustannuksista voidaan kuitenkin periä maksu silloin, kun henkilö saa niihin korvausta muun lain kuin vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain nojalla;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 1269

Laki**maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta 9 päivänä huhtikuuta 1999 annetun lain (493/1999) 1 §, 2 §:n 4 kohta, 3 a §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta sekä 2 momentti, 6 §:n 1 momentti, 8 a §:n 1 momentti, 21 a §:n 2 momentti, 22 §:n 1 ja 2 momentti, 22 §:n 5 momentin suomenkielinen sanamuoto, 26 §:n 1 momentti, 6 luvun otsikko, 34 §, 37 §:n 1 momentti, 43 §:n 1 momentti ja 45 §,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §, 6 §:n 1 momentti, 8 a §:n 1 momentti, 26 §:n 1 momentti, 6 luvun otsikko, 34 §, 37 §:n 1 momentti sekä 43 §:n 1 momentti laissa 118/2002, 2 §:n 4 kohta, 21 a §:n 2 momentti, 22 §:n 1 ja 2 momentti sekä 45 § laissa 362/2005, 3 a §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta sekä 2 momentti laissa 649/2004 ja 22 §:n 5 momentin suomenkielinen sanamuoto laissa 1215/2005, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 362/2005 ja 1215/2005, uusi 5 ja 6 kohta, 3 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainituissa laeissa ja mainitussa laissa 649/2004, uusi 4 ja 5 momentti, 3 a §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 5 kohta, 4 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainituissa laeissa 118/2002 ja 362/2005, uusi 3 momentti, lakiin uusi 4 a luku ja 42 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Lain tavoitteet

Tämän lain tavoitteena on edistää maahanmuuttajien kotoutumista, tasa-arvoa ja valinnanvapautta toimenpiteillä, jotka tukevat yhteiskunnassa tarvittavien keskeisten tietojen ja taitojen saavuttamista sekä turvata turvapaikanhakijoiden ja joukkopaon vuoksi tilapäistä suojelua saavien toimeentulo ja huolenpito

järjestämällä vastaanotto. Tämän lain tavoitteena on lisäksi auttaa ihmiskaupan uhreja.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

4) *turvapaikanhakijoiden vastaanotolla ja tilapäistä suojelua saavien vastaanotolla toi-*

HE 183/2006
HaVM 23/2006
TyVL 21/2006
EV 188/2006

meentulon ja huolenpidon järjestämistä vastaanottokeskuksessa tai järjestelykeskuksessa;

5) *ihmiskaupan uhrilla* henkilöä, joka on ilmeisesti avun tarpeessa ihmiskaupan kohteeksi joutumisen vuoksi tai erityisen avun tarpeessa ihmiskaupparikosta tutkittaessa; sekä

6) *ihmiskaupan uhrien auttamisella* turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskuksen järjestämiä palveluja ja tukitoimia, joiden tarkoituksena on pitää huolta ihmiskaupan uhreista ja heidän toimeentulostaan, edistää heidän toipumistaan ja kotoutumistaan sekä tukea heidän toimintakykyään ja turvallista paluutaan.

3 §

Soveltamisala

Säännöksiä ihmiskaupan uhrien auttamisesta voidaan soveltaa henkilöön:

1) jolle on annettu ulkomaalaislain 52 b §:ssä tarkoitettu harkinta-aika tai jolle on myönnetty ulkomaalaislain 52 a §:n 1 momentissa tarkoitettu oleskelulupa; tai

2) jonka muutoin voidaan olosuhteiden perusteella arvioida olevan ihmiskaupan uhri tai erityisen avun tarpeessa ihmiskaupparikosta tutkittaessa.

Ihmiskaupan uhrien auttamista koskevien säännösten soveltaminen lakkaa, kun 4 momentissa tarkoitettuja perusteita ei enää ole tai avun tarvetta ei muusta syystä enää ole.

3 a §

Pakolainen tätä lakia sovellettaessa

Mitä tässä laissa säädetään pakolaisesta, sovelletaan myös henkilöön:

3) jolle on hänen haettuaan kansainvälistä suojelua myönnetty oleskelulupa ulkomaalaislain 51, 52 tai 89 §:n perusteella;

4) joka on ulkomaalaislain 93 §:n mukaan otettu Suomeen erityisellä humanitaarisella perusteella tai kansainvälisen velvoitteen täyttämiseksi; sekä

5) jolle on myönnetty jatkuva oleskelulupa ulkomaalaislain 52 a §:n 2 momentin tai 54 §:n 5 momentin nojalla.

Lisäksi pakolaiseen rinnastetaan pakolaisen tai 1—5 kohdassa tarkoitettun henkilön perheen jäsen tai muu omainen, jos hänellä on ollut perheside pakolaisen tai oleskeluluvan saaneen henkilön kanssa ennen tämän Suomeen tuloa.

4 §

Kustannusten korvaaminen

Kunnalle voidaan korvata ihmiskaupan uhrille annetuista uhriasemasta johtuvista erityisistä palveluista ja tukitoimista aiheutuvia kustannuksia.

6 §

Työministeriön tehtävät

Maahanmuuttajien kotouttamisen sekä turvapaikanhakijoiden vastaanoton ja tilapäistä suojelua saavien vastaanoton yleinen kehittäminen, suunnittelu, ohjaus, seuranta ja yhteensovittaminen sekä ihmiskaupan uhrien auttamisen toimeenpano kuuluu työministeriölle. Työministeriön hallinnonalalla voi olla vastaanottokeskuksia ja järjestelykeskuksia.

8 a §

Paluumuuttoavustus

Paluumuuttoavustusta voidaan myöntää valtion talousarviossa tarkoitusta varten osoitetun määrärahan puitteissa 3 §:n 3—5 momentissa tai 3 a §:ssä tarkoitettulle henkilölle, joka palaa vapaaehtoisesti kotimaahansa tai lähtömaahansa. Paluumuuttoavustuksena voidaan myöntää kohtuulliset matkakustannukset ja muuttokustannukset sekä avustusta paluumaahan asettumista varten. Paluumuuttoavustuksen myöntämistä ja paluumuuttoavustusta koskevissa asioissa valtionapuviranomaisena toimii vastaanottokeskus 3 §:n 3—5 momentissa tarkoitettujen henkilöiden osalta ja kunta 3 a §:ssä tarkoitettujen henkilöiden osalta.

21 a §

Vastaanoton majoituksesta ja palveluista perittävät maksut

Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen käyttäjältä voidaan periä sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) mukainen maksu. Maksun määrää maksettavaksi vastaanottokeskuksen johtaja. Maksu suoritetaan vastaanottokeskuksen kassaan tai vastaanottokeskuksen ilmoittamalle tilille. Mitä mainitun lain 13 §:ssä säädetään, ei sovelleta turvapaikanhakijaan ja tilapäistä suojelua saavaan eikä ihmiskaupan uhriin.

22 §

Toimeentulotuki

Turvapaikanhakijalle ja tilapäistä suojelua saavalle sekä ihmiskaupan uhrille voidaan myöntää toimeentulotukea toimeentulotuesta annetun lain mukaan, jollei tässä laissa toisin säädetä. Toimeentulotuen myöntää hakemuksesta vastaanottokeskus.

Turvapaikanhakijalle ja tilapäistä suojelua saavalle ei myönnetä majoitusta varten toimeentulotukea rahana, vaan majoitus järjestetään vastaanottokeskuksessa ja ryhmäkodissa.

Vastaanottokeskus voi myöntää turvapaikkaa Suomesta hakeneelle ja tilapäistä suojelua hakeneelle henkilölle toimeentulotukena matkakustannukset hänen lähtömaahansa tai kotimaahansa palaamista varten, jos hänelle ei ole myönnetty oleskelulupaa tai jos hän peruuttaa hakemuksensa ja hän vapaaehtoisesti poistuu maasta.

4 a luku

Ihmiskaupan uhrien auttaminen

25 a §

Auttamisen sisältö

Ihmiskaupan uhreille voidaan järjestää palveluja ja tukitoimia, joihin voi sisältyä oi-

keudellista ja muuta neuvontaa, kriisiapua, sosiaali- ja terveyspalveluja, tukkipalveluja sekä muita tukipalveluja, majoitus tai asuminen, toimeentulotuki ja muu tarpeellinen huolenpito sekä turvallisen paluun tukeminen. Palveluja ja tukitoimia annettaessa tulee ottaa huomioon ihmiskaupan uhrin iästä, turvattomasta asemasta sekä fyysisestä ja psyykkisestä tilasta johtuvat erityistarpeet sekä ihmiskaupan uhrin että palveluja ja tukitoimia järjestävän henkilöstön turvallisuus.

25 b §

Toimivaltainen viranomainen

Ihmiskaupan uhrien auttamisessa toimivaltaisesta vastaanottokeskuksesta säädetään työministeriön asetuksella.

Vastaanottokeskus voi järjestää 25 a §:ssä tarkoitettut palvelut ja tukitoimet itse tai ostaa ne julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta.

25 c §

Auttamisen vireille tulo

Esityksen vastaanottokeskukselle ihmiskaupan uhrille annettavista palveluista ja tukitoimista voi tehdä viranomainen, ihmiskaupan uhri itse taikka yksityinen tai julkinen palvelujen tuottaja. Palveluja ja tukitoimia ei kuitenkaan voida antaa vastoin henkilön tahtoa.

25 d §

Päätös auttamista koskevien säännösten soveltamisesta

Vastaanottokeskuksen johtaja tekee päätöksen auttamista koskevien säännösten soveltamisesta ja soveltamisen lakkaamisesta siten kuin 3 §:n 4 ja 5 momentissa säädetään.

25 e §

Moniammatillinen arviointiryhmä

Vastaanottokeskuksen johtajan päätöksen tukena ja ihmiskaupan uhrien palvelutarpeen arvioimista varten on vastaanottokes-

kuksen yhteydessä moniammatillinen arviointiryhmä.

Arviointiryhmässä on johtajan lisäksi oltava vähintään yksi sosiaalihuollon asiantuntija ja terveydenhuollon asiantuntija sekä poliisin ja rajatarkastusviranomaisen edustaja. Työvoima- ja elinkeinokeskus asettaa arviointiryhmät kolmeksi vuodeksi kerrallaan kuultuaan lääninhallitusta ja vastaanottokeskuksen johtajaa. Jos arviointiryhmän jäsen eroaa tai kuolee kesken toimikautensa, työvoima- ja elinkeinokeskus nimittää uuden jäsenen asianomaisen yhteisön ehdotuksesta. Arviointiryhmän jäsenet toimivat virkavastuulla.

Arviointiryhmän on tarvittaessa kuultava asiantuntijoina kunnan viranomaisia, työsuojeluviranomaisia, työmarkkinajärjestöjä, mielenterveystyön ja lastensuojelun asiantuntijoita ja muuta tahoa, joka on tarpeen ihmiskaupan uhrin auttamiseksi.

Arviointiryhmän tehtävänä on:

- 1) ihmiskaupan uhrin avuntarpeen sekä auttamista koskevien säännösten soveltamisen ja soveltamisen lakkaamisen arvioiminen;
- 2) ihmiskaupan uhrin sijoittamisen ja palvelutarpeen arvioiminen;
- 3) ihmiskaupan uhrin turvallisuusriskien arvioimiseen ja turvallisuustoimenpiteiden suunnitteluun ja järjestämiseen osallistuminen; sekä
- 4) viranomaisten ja auttamisjärjestelmän toimijoiden välisestä tiedonkulusta huolehtiminen.

25 f §

Asioiden käsittely moniammatillisessa arviointiryhmässä

Vastaanottokeskuksen johtaja kutsuu arviointiryhmän koolle. Vastaanottokeskuksen johtaja saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa arviointiryhmälle ja arviointiryhmä saa tehtävänsä hoitamiseksi käyttää yksittäistä ihmiskaupan uhria koskevia henkilötietoja, jos kyseessä oleva henkilö antaa siihen suostumuksensa tai se on välttämätöntä palvelutarpeen arvioinnin, palvelujen järjestämisen tai turvallisuustoimenpiteiden suunnittelun ja järjestämisen vuoksi. Arviointiryhmä ei saa luovuttaa näitä tietoja ulkopuolisille.

26 §

Edustaminen ja puhevallan käyttö

Pakolaislapselle, tilapäistä suojelua saavalle lapselle, oleskelulupaa tai turvapaikkaa hakevalle lapselle ja ihmiskaupan uhriksi joutuneelle lapselle, joka on Suomessa vailla huoltajaa tai muuta laillista edustajaa, voidaan määrätä edustaja. Vailla huoltajaa olevalle alaikäiselle ihmiskaupan uhrille tulee aina määrätä edustaja viivytyksettä.

6 luku

Pakolaisten, tilapäistä suojelua saavien ja turvapaikanhakijoiden vastaanoton sekä ihmiskaupan uhrien auttamisen henkilörekisterit

34 §

Henkilörekisterit

Pakolaisten, tilapäistä suojelua saavien ja turvapaikanhakijoiden vastaanoton suunnittelua ja toteuttamista sekä kotouttamista ja ihmiskaupan uhrien auttamista varten tarkoitettuja henkilörekistereitä ovat:

- 1) asukasrekisteri, johon kuuluvat valtakunnallinen osarekisteri ja vastaanottokeskuksen osarekisterit;
- 2) rekisteri pakolaisista (pakolaisrekisteri); sekä
- 3) kuntaanosoitusrekisteri.

37 §

Asukasrekisteri

Asukasrekisteri on automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tilapäistä suojelua saavien ja turvapaikanhakijoiden vastaanoton järjestämistä sekä ihmiskaupan uhrien auttamisen toimeenpanoa varten pidettävä henkilörekisteri.

42 §

Tietojen luovuttaminen

Vastaanottokeskuksen johtaja saa antaa

salassapitosäännösten estämättä ihmiskaupan uhrin henkilötietoja viranomaiselle taikka auttamista toimeenpanevalle taholle, jos kyseessä oleva henkilö antaa siihen suostumuksensa tai se on välttämätöntä palvelutarpeen arvioinnin, palvelujen järjestämisen tai turvallisuustoimenpiteiden suunnittelun vuoksi.

yksityistä tai perheen salaisuutta ja henkilökohtaisia oloja koskevia tietoja. Ilmaista ei myöskään saa muuta tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä hoidettaessa saatua tietoa, ellei ole ilmeistä, että tiedon antaminen ei vaaranna edellä tarkoitettujen henkilöiden tai näiden läheisten turvallisuutta.

43 §

Salassapitovelvollisuus

Tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä suorittavat henkilöt eivät saa ilman pakolaisen, tilapäistä suojelua saavan, turvapaikanhakijan tai muun maahanmuuttajan taikka ihmiskaupan uhrin tai hänen huoltajansa tai tämän lain mukaan määrätyn edustajan nimenomaista suostumusta ilmaista pakolaisen, tilapäistä suojelua saavan, turvapaikanhakijan tai muun maahanmuuttajan taikka ihmiskaupan uhrin

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

45 §

Hallintomenettely

Pakolaisten kotouttamista ja turvapaikanhakijoiden vastaanottoa sekä tilapäistä suojelua saavien vastaanottoa ja ihmiskaupan uhrien auttamista järjestävän on käsitellessään tässä laissa tarkoitettuja hallintoasioita noudatettava hallintolakia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 1270

Valtioneuvoston asetus
valtion virkaehtosopimusasetuksen 10 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, *kumotaan* 23 päivänä joulukuuta 1987 annetun valtion virkaehtosopimusasetuksen (1203/1987) 10 §:n 4 momentin 10 b, 34, 49 ja 60 kohta, sellaisina kuin ne ovat 10 §:n 4 momentin 10 b kohta asetuksessa 752/2001, 10 §:n 4 momentin 34 kohta asetuksessa 349/2005 sekä 10 §:n 4 momentin 49 ja 60 kohta asetuksessa 497/1996,

muutetaan 10 §:n 3 momentin 6 kohta sekä 10 §:n 4 momentin 5, 8, 8 a, 10, 10 a, 23, 47 ja 83 kohta, sellaisina kuin ne ovat 10 §:n 3 momentin 6 kohta ja 10 §:n 4 momentin 8 kohta asetuksessa 731/1998, 10 §:n 4 momentin 5 kohta asetuksessa 960/2003, 10 §:n 4 momentin 8 a kohta asetuksessa 1033/1997, 10 §:n 4 momentin 10 ja 10 a kohta mainitussa asetuksessa 752/2001, 10 §:n 4 momentin 23 ja 83 kohta mainitussa asetuksessa 497/1996 ja 10 §:n 4 momentin 47 kohta asetuksessa 481/2001 sekä,

lisätään 10 §:n 4 momenttiin uusi 5 a, 5 b ja 9 a kohta sekä siitä mainitulla asetuksella 349/2005 kumotun 36 kohdan tilalle uusi 36 kohta seuraavasti:

10 §

Työnantajavirkoja ovat seuraavat:

6) muiden virastojen ja laitosten päällikön virat, lukuun ottamatta tuomioistuimia, paikallisia syyttäjävirastoja, ulosottovirastoja, valtion oikeusaputoimistoja, kriminaalihuoltolaitoksen aluetoimistoja, oikeuspoliittista tutkimuslaitosta, Yhdistyneiden Kansakuntien yhteydessä toimivaa Euroopan kriminaalipoliitiikan instituuttia, maistraatteja, paikallispoliisia, rajavartiolaitosta, puolustusvoimia, valtion korkeakoulutasoa alempia oppi-

laitoksia, opintotuen muutoksenhakulautakuntaa, rauhan- ja konfliktitutkimuslaitosta ja työvoimatoimistojen toimistonhoitajia; sekä

Alla mainittujen virastojen ja laitosten työnantajavirkoja ovat lisäksi seuraavat:

5) oikeusministeriö: oikeushallinto-osaston ulosottoyksikön ulosottojohtaja, lainvalmisteluosaston yksityisoikeuden valmistelusta vastaava apulaisosastopäällikkö, kriminaalipoliittisen osaston apulaisosastopäällikkö, yleis- ja henkilöstöhallinnosta vastaava hallitusneu-

vos ja näissä tehtävissä työskentelevä hallitussihteeri sekä syyttäjälaitoksen henkilöstöasioita käsittelevä neuvotteleva virkamies ja tietohallintojohtaja;

5 a) oikeushallinnon tietotekniikkakeskus: hallintopäällikkö;

5 b) oikeushallinnon palvelukeskus: hallintopäällikkö;

8) käräjäoikeudet: Espoon, Helsingin, Joensuun, Jyväskylän, Kuopion, Lahden, Porin, Oulun, Tampereen, Turun ja Vantaan laamanni sekä hallintojohtaja, hallintopäällikkö ja sihteeri;

8 a) valtakunnansyyttäjänvirasto: apulaisvaltakunnansyyttäjä, hallintoyksikön päällikkönä toimiva valtiosyyttäjä ja henkilöstöasioita käsittelevä valtiosyyttäjä;

9 a) kuluttajavalituslautakunta: pääsihteeri;

10) vankeinhoitolaitos: aluevankilan johtaja, johtava ylilääkäri, vankilan johtaja ja vankimielisairaalan ylilääkäri;

10 a) rikosseuraamusvirasto: kriminaalihuoltolaitoksen ylijohdaja, hallintojohtaja, oi-

keudellisen yksikön johtaja, kriminaalihuoltojohtaja ja vankeinhoidosta vastaava vankeinhoitojohtaja;

23) valtiovarainministeriö: apulaisosastopäällikkö, henkilöstöasioita valmisteleva ja esittelevä henkilöstösihteeri, henkilöstöosaston virkamiehet ja valtion työnantajatoiminnan viestinnästä vastaava tiedottaja;

36) kansainvälisen henkilövaihdon keskus: apulaisjohtaja;

47) maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus: tutkimusjohtaja, tutkimusyksikön johtaja, palveluyksikön johtaja, hallintopäällikkö ja henkilöstöpäällikkö;

83) alueelliset ympäristökeskukset: hallintopäällikkö ja ympäristöhallinnon palveluyksikön päällikkö;

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2006

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

Hallitusneuvos *Tuija Wilska*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1271

Valtioneuvoston asetus**yritysten yhteishankkeisiin myönnettävästä kansainvälistymisavustuksesta sekä yleisavustuksesta ulkomaankauppaa ja yritysten kansainvälistymistä edistäville järjestöille ja yhteisöille annetun valtioneuvoston asetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä,

muutetaan yritysten yhteishankkeisiin myönnettävästä kansainvälistymisavustuksesta sekä yleisavustuksesta ulkomaankauppaa ja yritysten kansainvälistymistä edistäville järjestöille ja yhteisöille 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun valtioneuvoston asetuksen (1186/2005) 1 § seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tällä asetuksella säädetään tarkemmin valtion talousarvion momentin 32.30.40 perusteella yritysten yhteishankkeisiin myönnettävien valtionavustusten ja momentin 32.30.49

perusteella ulkomaankauppaa ja yritysten kansainvälistymistä edistäville järjestöille ja yhteisöille myönnettävien yleisavustusten myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2006

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Ylitarkastaja Pertti Hämäläinen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1265—1271, 2 arkkia